

Masteroppgave

En oppgave om å filme dokumentar på stativ:

”Hvilke fordeler og ulemper innebærer det å filme en dokumentar på stativ? Hvilke utfordringer medfører det og hvordan kan de løses?”

av

Siw-Gøril Nystad Olaussen
Kandidat nr. 20

Bakgrunn for valg av tema:	3
Presentasjon av problemstilling:	3
Avgrensning og presisering av problemstillingen	3
Gjør rede for formålet med oppgaven	4
Rapporten:	5
Handlingen	5
Persongalleri:	10
Tema:	12
Stemningen:	12
Segmenter:	13
Scenen på tryllemuseet	13
Hjemme hos Dag "Dana" Nathan.....	14
Hjem og Hobbymessen på Lillestrøm	16
Montasje med et par av medlemmene og Jan på eldresenteret.....	17
Opptaksseremonien	18
Filmatiske virkemidler:	19
Utstyret benyttet i denne dokumentaren:	24
Produksjonsprosessen fra pitch til ferdig filmet.	24
Opptaksdager slik det ble:	25
Teori	31
Definisjonen av dokumentar	31
Direct Cinema og Cinema Vérité	34
Direct cinema.....	34
Cinema vérité,.....	35
Fordeler:	36
Ro	36
Kontroll.....	36
Planlegging	37
Kommunikasjon.....	37
Min personlige utvikling	37
Ulemper:	38
Tungt kamera og stativ	38
Trangere om plassen.....	38
Begrenset mobilitet.....	39
Definisjonsproblematikken, direct cinema og cinema vérité	39
Konklusjon	40
Litteraturliste	41
Litteratur	41
Web	41
Filmliste	41
Vedlegg	41

I denne masteroppgaven skal jeg vurdere fordelene og ulempene ved å filme en dokumentar på stativ. Her vil jeg gå nærmere inn på fordeler, ulemper, utfordringer og løsninger det vil være for en filmfotograf å filme en dokumentar på stativ, hvordan dette påvirker den fotografiske stilen på filmen, dokumentarens budskap og hva slags effekt det har på filmen og dens uttrykk.

Bakgrunn for valg av tema:

Temaet for denne oppgaven er hvordan det er å filme en dokumentar på stativ. Jeg valgte å skrive om hvordan det er å filme en helt dokumentar på stativ, da det helt i begynnelsen ble gjort klart at dette var et grep regissøren jeg jobbet med ønsket å gjennomføre. Jeg så det som en god mulighet å utforske hvilke utfordringer og muligheter dette gir oss i prosessen, og hvordan det påvirker resultatet. Dette så jeg som et spennende tema, da det veldig tidlig ble tydelig for meg at det ville være en av de største utfordringene i forhold til lage denne dokumentaren, da jeg også tidligere hadde mest erfaring med å jobbe håndholdt.

Presentasjon av problemstilling:

”Hvilke fordeler og ulemper innebærer det å filme en dokumentar på stativ? Hvilke utfordringer medfører det, og hvordan kan man løse de?” Grunnen til at jeg syns dette er en interessant problemstilling er fordi det er spennende å se hvilken effekt dette har på dokumentaren og historien. Hvordan det kan styrke filmen på noen punkter, og hvilke begrensninger og krav det setter til filmen, til regissøren og fotografens samarbeid og til karakterene.

Avgrensning og presisering av problemstillingen

Når jeg nå skal skrive om fordelene og ulempene ved å filme en dokumentar på stativ, utfordringene det medfører og hvordan det løses på best mulig måte, ønsker jeg å avgrense hvordan jeg tenker å skrive om dette med hensyn til problemstillingen. En del av besvarelsen til problemstillingen vil inngå i rapporten. I rapporten vil det komme frem hvordan jeg har jobbet som fotograf på dokumentaren, og komme med egne erfaringer gjort underveis når vi har laget dokumentaren. Jeg vil trekke frem konkrete eksempler i forhold til problemstillingen. Videre utover vil jeg knytte egne erfaringer opp mot den historiske tekniske revolusjonen som skjer på begynnelsen av 60-tallet i forhold til videoutstyr. Hvordan

de før det hadde tungt utstyr og begrensninger i forhold til at de ikke hadde kamera som kunne brukes håndholdt. Dette er også kjent som Cinema Vérité og Direct Cinema. Jeg ønsker å trekke frem et par eksempler på dokumentarer fra denne tiden, sett i lys av erfaringer jeg har gjort selv i mitt arbeid som fotograf. Jeg ønsker å svare på hvilke utfordringer, ulemper og fordeler jeg har erfart igjennom min jobb som fotograf når jeg filmet hele filmen på stativ.

Jeg kommer også til å gå inn på definisjonsproblematikken rundt dokumentar og vise hvordan dette angår denne dokumentaren.

Jeg ønsker å klargjøre hva jeg legger i ”fordeler” og ”ulemper” i problemstillingen, og hva jeg mener ved å trekke inn cinema vérité og direct cinema. Ved fordeler mener jeg ting som kommer frem som en positiv virkning av det å filme på stativ, hvordan dette fremmer filmen og hva som er bra ved å filme på stativ. Ved ulemper mener jeg de negative aspektene ved å filme på stativ, hvilke utfordringer møtte jeg på som kunne vært løst bedre om jeg hadde hatt kamera håndholdt. Når jeg beskriver ulempene, vil jeg også forklare hvordan vi løste det og hvorfor det i de situasjonene for fotografens del ville vært lettere og bedre å ha filmet håndholdt. Jeg ønsker også å trekke inn overgangen som skjer på begynnelsen av 60-tallet med Direct Cinema og Cinema Vérité, men også vise til forskjellene nå og da. Mulighetene i dag er større enn hva de hadde når lettere kamera og utstyr kom, for de hadde ikke zoomlinser heller på den tiden. Så her ønsker jeg å trekke frem likheter og forskjeller ved det jeg har gjort med dokumentaren dette semesteret og hvordan det var for den tekniske revolusjonen på begynnelsen av 60-tallet.

Gjør rede for formålet med oppgaven

Formålet med denne oppgaven er å undersøke fordelene og ulempene ved å filme en dokumentar på stativ. Jeg ønsker å utforske mer grensene ved dokumentar, da selve definisjonen av hva en dokumentar er, er et omstridt tema som foreløpig ikke har noen klar definisjon. Ved å skrive om mine erfaringer gjort ved å filme på stativ, vil jeg redegjøre for hvilke situasjoner det vil lønne seg å filme på stativ, hvorfor det anbefales og når jeg syns det er best å bruke håndholdt. Jeg vil også vise til hva det kreves av en fotograf og samarbeidet med regissøren og karakterene i filmen når det kommer til å filme på stativ, planleggingen og gjennomføringen.

Rapporten:

Handlingen

Dokumentaren "Magikeren" utspiller seg i Oslo i tidsrommet høsten 2011 til våren 2012. Det handler om magikeren Jan Crosby som er president i trylleforeningen "Den Magiske Ring". Jan Crosby er 72 år gammel tryllekunstner fra Oslo. Han var en meget anerkjent tryllekunstner i Norge i sine yngre dager, og ble blant annet Norgesmester 4 ganger, Nordisk mester 4 ganger og vunnet Tsjekkoslovakisk Grand Prix i trylling flere ganger. Han var masse på Tv, og hadde trylling som sitt levebrød. Han tok verdensrekord i blindekjøring, hvor han kjørte rundt i Oslos gater i rushtiden med bind for øynene. Han utførte vågale kunster som å sage sin egen kone i to, få henne til å sveve, og bryte seg ut av lenker og tvangstrøyer, og mye mer. I dag møter han utfordringer i form av at trylling ikke er så populært som det den gang var. Det er kun et par stykker i Norge som i det hele tatt klarer å leve av å være tryllekunstner lengre. Han sier at det ikke er "så fett" å være artist lengre rett å slett. I tillegg er han ikke like fingernem som han var før, noe han også sier at han merker etter hvert som han blir eldre. Som president i foreningen "Den Magiske Ring" prøver han sammen med sine tryllevenner og kollegaer å finne en måte å skape ny interesse rundt trylling, for å holde liv i det som blir sett på som et av verdens eldste yrker.

Det er to trylleforeninger i Oslo, den ene er kalt "Den Magiske Cirkel Norge", det er en større trylleforening hvor både amatører og profesjonelle kan melde seg inn. I dag har den ca. 300 medlemmer, foreningen ble stiftet i 1928 og har sitt hovedsete i Oslo.

"Den Magiske Ring" ble stiftet i 1947, som skulle være en mer eksklusiv forening med en grense på maks 25 medlemmer. Her kunne man ikke bare bli medlem, men måtte inviteres, gå en aspirantperiode og til slutt bli tatt inn som medlem i ved en høytidelig opptaksseremoni, etter samtlige medlemmers samtykke.

"Den Magiske Cirkel Norge" og "Den Magiske Ring" driver sammen Norsk Tryllemuseum, som ligger i Munkedamsveien i Oslo. Tryllemuseet fikk lokalene i Munkedamsveien våren 2001, med en avtale med eieren Dag "Dana" Nathan om å få ha lokalene gratis i 10 år. Nå har sønnen til Dag "Dana" Nathan overtatt leiligheten, og "Dana" har flyttet til et eldre senter. Både "Dana" og sønnen er medlem i foreningene. Nå synes de det er på tide at Tryllemuseet får egne andre lokaler, da de går på overtid av avtalen de hadde i utgangspunktet. Problemet

er at de ikke finner lokaler, og har ikke så mye midler å skaffe seg leilighet for. Nå er faren at de må pakke ned museet og at det kanskje aldri blir pakket opp igjen.

Filmen begynner med arkivmateriale i form av gamle tv-innslag og avis- og magasinartikler som Jan Crosby, fra den tiden han var en svært kjent tryllekunstner. Vi får se at han var virkelig stor, i tillegg til at vi ser at disse innklippene er gamle. Et av klippene viser Jan hvor han utfører et stunt som blir presentert som noe tryllekunstnere har omkommet av, et triks hvor han stopper en pistolkule som blir skutt mot han med bare tennene. Det blir vist at han vinner førstepremie i årets internasjonale tryllekunstnerfestival og at han setter verdensrekord i blindkjøring. Med dette gis det inntrykket av at han har vært en stor suksess.

Jan på NRK for mange år siden

Så blir vi tatt med over i 2011, Jan og hans gode venn og tryllekollega igjennom mange år, Toreno, sitter å ser på en gammel tryllefilm på VHS og beundrer bevegelsene. Deretter kommer det frem av samtalen mellom de to at det nå i dag knapt er noen som vet hvem de er, eller husker de lengre, at de i sin tid var kjendiser. De føler det er noe symbolsk i det å havne på museum, og de blir omtrent plassert i manesjen på sirkus sammen med de aktørene der, de har ikke den samme status som før. Det er rett og slett ikke fett å være tryllekunstner eller artist lengre. Hvorpå vi blir presentert med tittelen på dokumentaren: Magikeren.

Vi blir i begynnelsen presentert med en motstand hovedkarakteren, Jan Crosby har, det at han som tryllekunstner ikke er like kjent som han en gang var, han har ikke samme fingerferdighet

som han hadde før og tryllekunstnere er ikke like populært lengre. Videre får vi se Jan gå fra huset sitt og nedover en bakke hvor han snakker om at ting går i nedoverbakke og at det er dem selv det kommer an på, hvor han sikter til medlemmene i "Den Magiske Ring", og at de prøver å få opp interessen rundt trylling igjen. For så blir vi tatt med på en ettrikskonkurranse, hvor Jan blir presentert som første deltager, han viser et klokketriks som ikke går helt som det skal. Deretter får vi se en annen mann stoppe klokken og høre de andre sin begeistring for trikset de fikk se. Vi får se to av medlemmene i "Den Magiske Ring" være dommere som vurderer triksene i konkurransen, og bestemmer seg for en vinner.

Oversiktsbildet deretter viser Oslo dekket i tåke, grå by. Hvor vi så blir tatt med til tryllemuseet. Vi ser skiltet blir satt ut, og får komme inn og se innsiden på museet. Jan Crosby sitter med Flemming og Bjørn på det ene rommet på museet og snakker om åpningen av museet, hvem som var der, og forstår at det var stor stas den gangen det ble åpnet for over ti år siden. De snakker om hva de skal gjøre videre, i visshet om at avtalen om 10 år gratis har gått ut og at de er presset til å finne nye lokaler for museet. De sier det er viktig å ta vare på og at de nå er avhengige av å skaffe noe eget.

Deretter får vi møte Dag "Dana" Nathan, som eier gården hvor de har fått ha lokalene til tryllemuseet. Han er nå på gamlehjem og Flemming og Jan er de som besøker han der. "Dana" mener at når man har passert 70 år, så er man ikke artist lengre, noe Flemming svarer spøkefullt på. Jan snakker om det at de nå mister lokalitetene for tryllemuseet. Hvorpå "Dana" forteller at de har fått låne dette gratis i ti år, at de nå går på ellefte året, og sønnen hans, som nå har overtatt gården etter han, syns at de kunne finne seg et annet sted. Sønnen til "Dana" ønsker ikke så si det direkte og det blir gjort klart at han ønsker ikke å kaste de ut, men syns det er på tide at de finner noe annet. Jan forklarer problemet med å pakke ned sakene, uten at de har klart å finne noe nytt sted, at det er fare for at det ikke blir pakket opp igjen.

Så er vi på hobbymessen i Lillestrøm. Vi får først se Jan og et par til av medlemmene i "Den Magiske Ring" møtes ute på plassen og går inn i hallen på Lillestrøm, hvor de rigger opp utstyret sitt på standen de har fått. Bjørn har på seg trylleutstyret og går rundt blant folk og deler ut billetter til publikum. Deretter får vi se en tryllekunstner som vi ikke får vite navnet på. Dette er Erling Solland, som tryller for barna som har kommet for å se på showet. Han får veldig positiv respons fra barna i publikum, som lyser av begeistring for det de ser. Dessverre

får ikke Jan den samme responsen når han opptrer. De ser litt forvirret ut, og han virker ikke til å nå frem til barna slik Erling gjorde. Herifra går vi tilbake til hjemme hos Jan.

Erling Solland på scenen på messa i Lillestrøm

Vi får se interiøret hos Jan, pokalen vi fikk se i innslagene i starten står pent i hyllen med noen bilder, og et lys er tent. Han sitter i stolen i stuen sin og røyker pipe. Stemmen hans kommer som voiceover over bildet av han i stolen sin hjemme alene, han reflekterer over at han ikke er så fingernem lengre, og at det ikke skal være så enkelt.

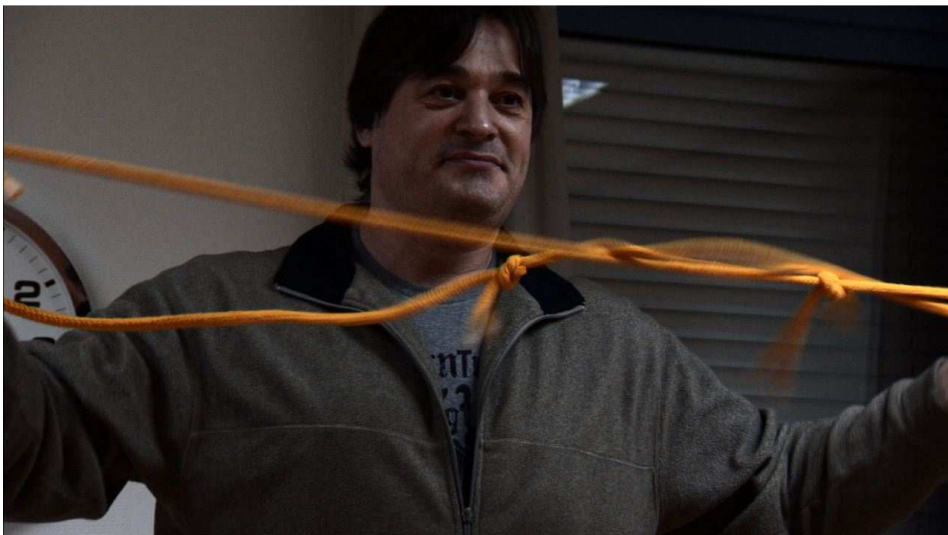
Deretter kommer vi tilbake hvor de hadde ettrikskonkurransen, også ønsker Jan velkommen til møte i styret i "Den Magiske Ring". Han gir ordet videre til Trond. Han snakker om et eksempel ved et tryllekunstner som ikke får publikum, eller tryllekunstneren Alexx Alexander som har holdt show rundt i Norge hvor oppmøte av publikum var dårlig og det måtte kuttes ned i forestillinger i Oslo. Bekymringen om interessen rundt trylling kommer tydelig frem, trylling er ikke så interessant lengre, og det er tydelig at standup er mer publikumsappell. Hvordan skal de klare å rekruttere flere medlemmer, som Bjørn ymter frempå, så er de nødt til å få etterfølgere til dem selv, fordi de etter hvert kommer til å falle bort av naturlige årsaker. Det blir en stillhet etter Bjørn sitt utspill, og Jan gir ordet til Trond igjen og ber han gå videre på møteagendaen.

Videre følger en montasje hvor vi får se noen av medlemmene trylle, Flemming hos seg selv øver på et triks med et kjede. Kjell sitter hjemme med kona og pusler med noen triks, og Tor Arne bruker tryllingen for barn på sykehuset, til vi til slutt kommer til en plakett av Jan som

reklamerer for ”Møte med det ukjente”. Vi aner en viss skepsis hos publikum. Først gjør han et triks hvor han leser hva slags kort de forskjellige i publikum har trukket. De ser ut til å bli litt imponert, og etter hvert som han viser flere og flere kunster vinner han de over, og til slutt er de imponert og engasjert i det han gjør. De er begeistret over showet. Det kan se ut til å være en opptur for Jan.

Vi får innblikk i et nytt møte ”Den Magiske Ring” har, denne gangen ser vi en voksen mann, men yngre enn de andre vi har sett så langt. Han virker nervøs og gjør et triks med noen tau, og får god respons fra de andre på møtet. Hvorpå Jan annonserer at de skal ta opp et nytt medlem i foreningen på tirsdagen som følger. Det er god stemning blant medlemmene, de spiser, hygger seg og smiler! Ting ser ut til å være veldig bra, det fader over i nytt oversiktsbilde av Oslo, denne gangen lyser solen og det er blå himmel. Ingen tåke og ingen gråvær. Hjemme hos Jan igjen, sitter han med Toreno og ser ut til å vise han et nytt korttriks, som Toreno edruelig sier at er et bra triks.

Så er vi på tryllemuseet. Konstantin, som viste et trylletriks med tau på forrige møte, som vi så var nervøs, sitter i gangen og venter på en stol. Inne i lokalene har de andre tatt på seg kapper, det er mørkt og de ser ut til å forberede seg til en seremoni av noe slag. Lys tennes og Jan begynner å lese opp fra en skriftrull, det er en seremoni for å ta opp et nytt medlem.

Konstantin tryller for ”Den Magiske Ring”

Igjen skinner solen over Oslo og vi får komme hjem til Jan som sitter hjemme hos seg selv og øver med noen kort igjen. Han forteller om et nytt oppdrag, og noe nytt han er inne på. Han

har blitt invitert til å holde foredrag på Skepsiskonferansen. Det er en spennende weekend for han, det kan være overgangen og starten på noe nytt og annerledes for han. Dette tar oss med over til skepsiskonferansen. Mens han blir annonsert for deltagerne på konferansen, står han på badet og forbereder seg, og virker nervøs.

Han får veldig god respons, masse glade ansikter, de smiler og han virker til å vinne publikum. Han klarer det!

Til slutt kommer det opp tekstplakat som forteller oss at han trer av som president i "Den Magiske Ring" og skal sette i gang et nytt prosjekt knyttet til det å bruke trylling i fysisk terapi. Og tryllemuseet holder fortsatt åpent hver søndag.

Persongalleri:

Jan Crosby: Hovedpersonen i dokumentaren. Tidligere kjent tryllekunstner, og nåværende president i trylleforeningen "Den Magiske Ring". Han er opptatt av at tryllingen er triks, det er juks. Han er ikke så begeistret for at folk sier de har overnaturlige evner, og utvikler et foredrag kombinert med et mentalismeshow som han kaller "Møte med det ukjente".

Toreno: Jan Crosby sin beste venn. Vi møter han tidlig i filmen i samtale med Jan og hvordan ting var før. Han gir også Jan tilbakemelding på sine triks, som når Jan viser han sitt nye korttriks, og han er i salen for å følge med når Jan starter på nye nytt og spennende på Skepsiskonferansen.

Trond: Vi møter Trond først når han presenterer Jan som første deltager i ettrikskonkurransen, og når han tar ordet og leder styremøtet i "Den Magiske Ring".

Flemming: Vi møter Flemming først når han er i juryen med Kjell og skal bestemme hvem som vinner ettrikskonkurransen. Flemming er også med Jan når de besøker Dag "Dana" Nathan på gamlehjemmet. Vi møter han igjen når Jan, Bjørn og Flemming sitter på tryllemuseet og mimrer om åpningen av museet. På museet snakker også Flemming om hvor flott det er den gamle formen for tryll.

Kjell: Vi møter Kjell når han sitter i juryen sammen med Flemming hvor de bestemmer at Trond er den som vinner ettrikskonkurransen. Nå for tiden tryller han bare for sin kone hjemme, det får vi se et klipp av når vi får et lite innblikk hos et par av medlemmene i "Den Magiske Ring", og hvordan de bruker trylling. Kjell er også med på seremonien hvor Konstantin blir tatt inn som nytt medlem i foreningen "Den Magiske Ring".

Bjørn (på Tryllemuseet): Vi møter Bjørn når han setter ut skiltet til Tryllemuseet i Munkedamsveien. Han ønsker barna velkommen inn, og sitter sammen med Jan og Flemming når de snakker om Tryllemuseet.

Dag "Dana" Nathan: En mann på 84 år som har vært stor i tryllemiljøet. Han er æresmedlem både i "Den Magiske Cirkel Norge" og "Den Magiske Ring". Vi møter "Dana" når Flemming og Jan Besøker han på det jødiske gamle hjemmet. Dana var Jans fadder den gangen Jan ble medlem i "Den Magiske Cirkel Norge". Han eide gården hvor "Den Magiske Cirkel Norge" og "Den Magiske Ring" fikk starte sitt Tryllemuseum, og fikk låne lokalene gratis i ti år fra 2001. Danas sønn har overtatt gården også da lokalene hvor museet holder sted.

Bjørn (i styret i "Den Magiske Ring"): Bjørn møter vi når han går rundt på messa i Lillestrøm i tryllekostyme og tryller for barna. Han sitter også i styret til "Den Magiske Ring" og er med på møtet som avholdes, da de diskuterer fremtiden og bekymringer rundt det at trylling ikke er så populært lengre. Han påpeker at gjennomsnittsalderen er høy og at de kommer til å falle bort etter hvert, at de må sørge for å få etterfølgere til seg selv.

Erling Solland: Tryller på messen på Lillestrøm, til barnas store begeistring. Det er det vi får se av Erling, han fungerer som en kontrast til Jans forsøk på å trylle for barna etterpå.

Konstantin: Han blir i slutten av filmen tatt opp som nytt medlem i "Den Magiske Ring". Han er med på noen møter og får prøve å trylle for de, svært nervøs og ikke så dreven enda, men veldig interessert og glad i trylling.

Tor Arne: Vi ser han deltar på møtet til ”Den Magiske Ring”. Han tryller for barna på sykehuset, hvor han jobber som aktivitetsleder.

Tema:

Filmen handler om en persons utfordring. Om hovedkarakteren Jan Crosby, som står overfor problemet at han ikke lengre er like populær og fingernem som han var før. Vi får også se at dette angår også andre, ikke i like stor grad som for Jan som tidligere har levd av å ha trylleshows, men at det som er deres hobby er i ferd med å bli borte. I tillegg handler det om å prøve å bevare noe, og sloss for noe som er i ferd med å forsvinne. Tryllemuseet. Disse temaene i filmen knyttes alt rundt trylling, og Jan er med på alle deler av det. Det handler om å se muligheten til å skape noe nytt av det som er. Jan bruker det han kan, sine kunnskaper, og til slutt bruker han det i en ny setting.

Stemningen:

Stemningen i filmen er noe trist, men allikevel blir man sittende å trekke på smilebåndet til tider. Trylling er noe alle kjenner til, og alle har hørt om, når vi får høre om at interessen rundt trylling og tryllekunstnere er det noe trist ved det. Vi får se en mann som har hatt sin storhetstid for flere år siden, og står overfor utfordringen om at han er ikke like populær lengre, og når ikke frem til publikum med triksene sine som han gjorde før.

Vi trekker på smilebåndet, et godt eksempel er scenen hvor Jan og Flemming besøker Dag ”Dana” Nathan. ”Dana” sier at når man er over 70 år, så er man ikke artist lengre, Flemming små humrer, later til å være fornærmet og sier takk for det mens han og Jan ler.

Det er også trist å se det flotte tryllemuseet og høre at det er truet med å pakkes ned. Hvordan skal trylling overleve?

Stemningen begynner å ta seg opp og går over til noe positivt når vi ser Jan begynner å nå frem til publikum med sitt foredrag ”Møte med det ukjente”. I tillegg får vi se at de får et nytt medlem i ”Den Magiske Ring”, som kan vitne om at det er håp for å få inn flere medlemmer og opprettholde interessen.

Segmenter:

Scenen på tryllemuseet: (00:06:45 – 00:08:55)

Denne scenen kommer etter de har hatt ettrikskonkurransen i ”Den Magiske Ring”. Vi får et oversiktsbilde av et grått, tåkete Oslo, og det klippes til inngangen på en bygning hvor det kommer en mann ut og setter ut skilt. Skiltet er til tryllemuseet. Musikken er mystisk, karneval/sirkuspreget. Deretter følger en PAN med omfokusering over presidentene i den magiske ring. Musikken avsluttes når utsnittet lander på den nåværende presidenten: Jan Crosby. Deretter ser vi et par gutter komme inn på museet, og Bjørn på museet sier ”kom inn kom inn, som edderkoppen sa til fluen”. Vi hører så vidt i bakgrunnen det som står på tv’n i museet, en tryllefilm. Vi ser barn som går å ser seg rundt. Hvor det går over i Jan som sier at ”dette museet er jo blitt en institusjon i seg selv”. For så å klippe til en TILT av kamera fra et album de sitter å ser i, opp til Jan. De snakker om at ordføreren var tilstede på åpningen av museet, og ”Dana” som eier lokalet.

Barn på museet

Vi ser Bjørn, Jan og Flemming sitter rundt bordet på det ene rommet i museet. Flemming sier at det som er så fint med museet er at det er den gamle form for tryll, som var enkel men hadde gode effekter. I dette klippes det til barna ute i tryllemuseet, de bærer på små tryllepakker som de kan kjøpe på museet. Det klippes tilbake til Jan, som tar opp tema om at

det er trist at de har vært der i de ti årene de hadde avtale om, hva skal de gjøre nå? Flemming sier tingene er så unike, de vil ikke gi de fra seg det de har spart på så lenge. De er avhengig av å skaffe sitt eget. Deretter klippes det til Bjørn som slår av lyset på et tomt tryllemuseum og låser døren. I denne scenen får vi med egne øyne et innblikk i hvordan det ser ut på tryllemuseet. Barnas fasinasjon som de fleste kjenner seg igjen i fra vi var små. Fargene, detaljene, mystikken ved trylling. Musikken underbygger det mystiske med tryllingen og mystikken som er på tryllemuseet.

Bjørn sin kommentar om ”kom inn, kom inn, sa edderkoppen til flua”, kan tolkes som litt skremmende, men også i den retning at her blir du fanget i en mystisk verden. På ingen måte en trussel som edderkoppen, men for barn noe spennende og uforståelig. Jan og Flemming uttrykker sin bekymring for denne skatten av et lite museum, som står i fare for å bli borte. Og med å ha sett det med egne øyne, er vi enige. Bjørn slår av lyset og lukker døren. Det er lys igjen i en monter inne på tryllemuseet. Noe mystisk igjen, og et lys, et lys av håp for bevaringen av det mystiske og fantastiske ved trylling.

fra venstre: Bjørn, Jan og Flemming

Hjemme hos Dag "Dana" Nathan (00:08:56 – 00:11:21)

Vi blir tatt med over i denne scenen fra scenen på tryllemuseet ved at vi hører pianospillet til ”Dana”, og Flemming som nynner med i slutten av klippet hvor Bjørn slukker lyset og låser tryllemuseet. Vi kommer til et eksteriørt bilde av det jødiske gamlehjemmet, klippet til skiltet

på døren til Leiligheten hans, som med en gang forteller oss hvem det er vi er på besøk hos. Deretter får vi se en halvtotal av "Dana" som sitter å spiller, og Flemming som nynner. Vi får en forklaring på hvor bakgrunns lyden vi ble tatt med over i denne scenen kommer fra. Det klippes til et nærmere utsnitt av "Dana" som sitter å spiller ved det elektriske orgelet sitt. Når han avslutter sangen, klippes det til TOT utsnitt, og vi ser at det er Jan og Flemming som er på kaffebesøk hos "Dana".

Flemming og Jan applauderer for "Dana"

De applauderer for underholdningen, og "Dana" sier at det ikke er noe å klappe for. Vi har fått høre om "Dana" tidligere i scenen om tryllemuseet, hvor han blir introdusert som den som eier lokalene hvor tryllemuseet holder til. "Dana" reiser seg og sier at det ikke er noe å klappe for, vi får ut ifra måten han reiser seg og stemmen inntrykk av at han er blitt veldig gammel. Det er god tone mellom de, det forstår vi raskt når Flemming spøker med at de klapper for syns skyld. Allikevel viser han omsorg og respekt for den gamle mannen da han reiser seg og gir plass, slik at han kan få sette seg.

"Dana" tar opp emnet om at når man passerer 70 år, så er man ikke artist lengre. Flemming spøker med det og de ler, selv om vi kan forså at det allikevel er en viss alvor rundt temaet. Vi har tidligere i filmen fått vite om at det ikke er så lett lengre å være artist, hvor denne påstanden fra "Dana" underbygger enda mer bekymring rundt Jan og hans utsikter som artist i kontrast med hvor kjent han var da han var ung, kjent tryllekunstner.

Jan tar opp emnet om tryllemuseet. Forventningen til at dette emnet ble satt av at de i forrige scene snakket om tryllemuseets usikre fremtid, og vi fikk der vite at "Dana" var eieren av lokalene de hadde fått låne. Det kommer frem av hva "Dana" sier at tryllemuseet var en av hans store tanker, og ifølge han er det sønnen (som er aktivt medlem i "Den Magiske Cirkel Norge") som har gitt de lokalene gratis i ti år. Han vil ikke gjøre noe, sier "Dana", men nå syns han de burde finne et annet sted. Vi forstår Jans bekymring når han forklarer at de er redd for om det noen sinne vil bli tatt frem igjen. Vi får se to vesentlige sider av saken, og får mer forståelse for hvorfor lokalitetene for museet er truet. Vi får sympati med "Dana" og hans sønn som har vært så gavmilde til foreningene å gitt de mulighetene for gratis lokaler, som de nå går på overtid på. I tillegg føler vi fortsatt med Jan og medlemmene og deres bekymring for å miste noe veldig kjært.

Hjem og Hobbymessen på Lillestrøm (00:11:21 – 00:13:47)

Vi kommer til denne scenen etter Jan og Flemming har besøkt "Dana". Hittil i filmen har vi fått informasjon om at Jan var anerkjent tryllekunstner før i tiden, vi vet at det ikke er like lett å leve av å være tryllekunstner lengre, og vi vet at de sliter med lokalitetene for tryllemuseet. I denne scenen får vi bli med "Den Magiske Ring" på messe i Lillestrøm. Musikken er munter og leken. Det gir oss inntrykket av at dette er noe positivt for de. Mens vi hører positiv, leken musikk ser vi Bjørn stilig kledd i kappe og hatt gå rundt og trylle for barna.

Bjørn går rundt på tryllemuseet

Det er fargerikt, sprekt og masse barn ser på Erling Solland sitt show. De er ivrige og engasjerte i tryllekunstene hans. Bakerst sitter Bjørn, Jan, Kjell og Jack å følger med på showet. Vi ser Erling trylle frem en due, slik vi i begynnelsen av filmen i arkivklippene fikk se Jan gjøre. Barna som ser på klapper, smiler og er svært begeistret for Erling sitt show. For så er klipp til et NÆ utsnitt av Jan, han ser ikke like begeistret ut som barna.

Deretter blir Jan introdusert som nestemann på scenen. Responsen fra barna ser ikke ut til å være den samme som Erling fikk. De ser ikke ut til å forstå tryllekunstene Jan fremfører. En liten gutt som blir tatt opp på scenen ser vi er kledd opp i Harry Potter-kostyme, men virker ikke veldig begeistret han heller. Jan må etter det si at de kan få klappe, og responsen på det er også laber, vi får se en gutt som ser svært så misfornøyd ut egentlig. Denne sekvensen i scenen klippes hyppig mellom Jan sine forsøk på å trylle og nå frem til publikum, og barnas manglende respons og misnøye med det de ser. Det som blir antydning av starten på filmen, at Jan var veldig populær før, og slik som han sier det selv at nå kjenner knapt folk til hvem de er lengre blir bekreftet.

Montasje med et par av medlemmene og Jan på eldresenteret (00:17:52 – 00:20:40)

Denne scenen starter i det musikken starter i på slutten av forrige scene hvor de har hatt styremøte i "Den Magiske Ring". Det har vært et litt klamt øyeblikk mellom de på styremøtet etter at Bjørn påpeker at de er eldre og behøver etterfølgere til seg selv. Jan vil videre og ber Trond gå videre på møteagendaen. Da starter musikken, denne gangen er også musikken noe mystisk, understreker mystikken i trylling, men allikevel er det en tone av usikkerhet og uro i musikken, noe som grenser til litt trist.

Den første vi får se er Flemming som står å øver seg på et triks med en kjetting. Deretter får vi et nærbilde av et kort og noen småting, og Kjell sin hånd, han legger en mynt i en firkant av fyrstikker. Deretter klippes det til en HTOT av Kjell og kona. Han viser henne et triks han har kommet på med et eggeskall og en stoppenål. Så kommer vi til sykehus, hvor vi ser Tor Arne og han sier "nå ser dere hva trylling er". I bildet i forgrunnen ser vi et barn med hodeplagg med ledninger, Tor Arne bruker tryllingen for syke barn. Barna smiler og synes det er flott. Så klippes det til et eksteriørbilde av Rustad Trygdebolig hvor Jan er. Vi får se en plakate, "Jan Crosby presenterer et møte med det ukjente". Deretter en kamerakjøring hvor vi

ser eldre mennesker i noe som ser ut som en spisesal, de sitter å venter på noe, de venter på Jan sitt foredrag/show. I denne scenen blir vi introdusert for noe nytt Jan gjør, han utfører mentalisme og ikke tryllekunstner slik vi har sett før. Han har delt ut kort og nå skal han prøve å finne ut av hva slags kort de forskjellige har fått, noe han får til, og vi ser at de er imponerte. Han forteller at han tolket deres kroppsspråk.

Publikum på Rustad

Deretter demonstrerer han noe som kalles paroptisk syn. Han inviterer opp tre stykker fra salen som skal skrive på et tavle og Jan skal med bind for øynene klare å finne ut hva som står der, ved hjelp av kun fingerspissene. I det han begynner starter det musikk i bakgrunnen. Denne gangen mer munter pianospill. Noe ser ut til å løsne for Jan. Det følger med mer instrumenter, mystikken ved magi er der, men på en glad, munter måte. En stor opptur, publikum er svært fornøyde. I denne scenen blir vi introdusert for noe nytt, vi får først se guttene øve på sitt, trylling er deres hobby, lidenskap og for noen en livsstil. Trylling kan brukes til forskjellige ting, som vi ser Tor Arne som tryller på sykehus. Jan ser ut til å ha funnet en ny vei å gå, noe løsner og vi får håp. Han når frem til publikumet sitt, med noe han ikke behøver samme fingerferdighet som han hadde når han var yngre.

Opptaksseremonien (00:23:06 – 00:24:31)

Scenen starter med et eksteriør bilde av bygningen hvor tryllemuseet hoder til. I bakgrunnen er inngangspartiet hvor skiltet til museet står ute, i forgrunnen vaier et skilt i vinden og det er en tagging av en fisk på en vegg. Musikken er munter og spennende, den gir løfte om noe godt som skal skje. Så ser vi Konstantin. Han sitter i gangen utenfor museet, i pent tøy og ser litt nervøs ut. I det kameraet kjører fra Konstantin og mot inngangsdøren som er lukket hører vi Jan spør om de andre er klare. Før denne scenen har det vært en scene fra et av samlingene til "Den Magiske Ring", hvor Jan har annonsert en gledelig nyhet om at de skal få ta opp et nytt medlem som har vært med de på prøve en periode. Det er god stemning mellom medlemmene, og utsiktene ser lovende ut.

Vi får komme inn i lokalene, og får et kort innblikk i det som er en svært hemmelig og høytidelig seremoni. En lyskilde blitt slått på, og lys tennes på bordet. Noen av medlemmene i "Den Magiske Ring" er samlet i en halvsirkel rundt et bord. De har på seg kapper, og presidenten, Jan Crosby, har på seg presidentsmykket. Jan tar frem en skriftrull og begynner å lese opp fra den: "vi skal nå foreta opptagelse av et nytt medlem, med løfteavleggelse i Den Magiske Ring. Vil vår ledsagende magiker føre inn det vordende medlem?". Så går Bjørn og Kjell for å hente Konstantin inn i lokalet. I det Jan begynner innvielsen av det nye medlemmet blir døren lukket foran oss, de magiske hemmeligheter skal ikke røpes. Denne scenen med innvielse av det nye medlemmet gir oss inntrykk av det det går mot bedre tider, de har lyktes å få et nytt medlem i "Den Magiske Ring".

Filmatiske virkemidler:

I denne filmen er det lagt en og del vekt på det visuelle, detaljer hjemme hos Jan er det lagt ned mye tid å filme. Det samme med tryllemuseet. Trylling er mye mystikk, mye farger og mye forskjellig uforståelig.

Hjemme hos Jan er det veldig mye bilder, trofeer og diverse andre ting som er med på å fortelle hvem han er. I et hjørne hjemme hos Jan er det sabler, øks og bilder av Jan, på ene siden skimter vi diplom, og på andre siden ser vi beviset på at han er æresmedlem i "Den Magiske Ring", det blir klippet til et nærbilde av beviset på at han er æresmedlem. Videre i stua til Jan, er det veldig mye. Et par stressless, masse bilder på veggene, et bord fullt av piper. Det forteller oss og underbygger det vi har fått se om at han har opplevd mye.

Det er også brukt mye tid på tryllemuseet, detaljene der. Det er en samling av historie og

bidrag fra tryllekunstnere igjennom mange år. Med å bruke tid på å vise detaljer fra museet, gir det oss et bedre inntrykk av hva Flemming mener når han snakker om at det er den gamle formen for tryll, som er enkel men har god effekt. Vi får et innblikk i hva som er så spesielt med det lille museet og hvorfor det er viktig for de å ta vare på det. Det var også veldig flott for historien at opptaksseremonien foregikk på museet. De er omringet av tryllehistorie i det de viderefører tradisjonen og opprettholder foreningen som er med på å holde tryllemuseet i gang.

I denne filmen er alle de forskjellige billedutsnittene benyttet. Jeg vil nå komme med forskjellige eksempler på disse billedutsnittene i denne dokumentaren:

STOT (Stor total):

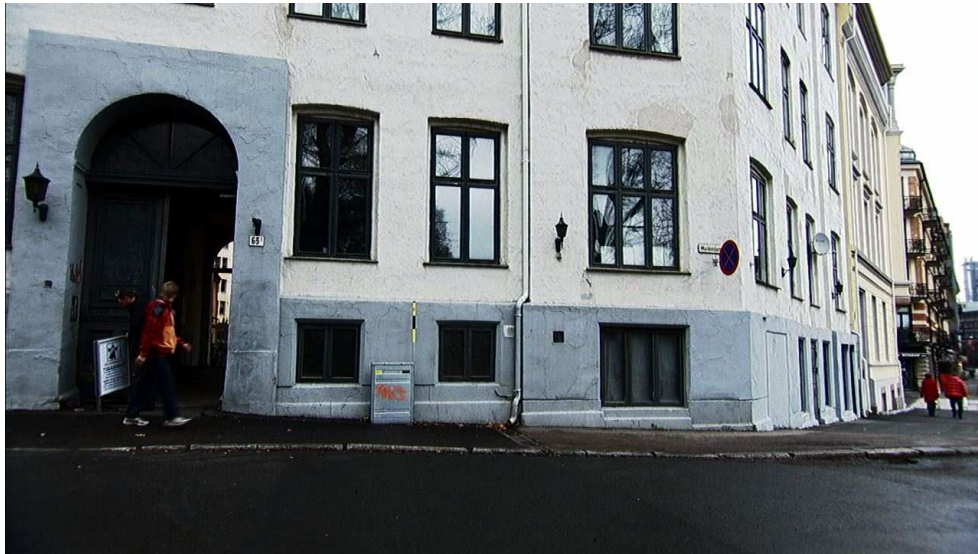
- Eksteriørt hjemme utenfor hos Jan når han går fra huset og ned grusveien.
- Oversiktsbildet inne på messa i Lillestrøm.
- Oversiktsbildene over Oslo, både i gråvær og i solskinn

STOT

TOT (total):

- Eksteriørt utenfor tryllemuseet når Bjørn setter ut skiltet
- Eksteriørt av det jødiske gamle hjemmet hvor "Dana" holder til
- Når guttene går inn i hallen til messa i Lillestrøm, hvor den gule porten går opp

TOT

HTOT (halvtotal):

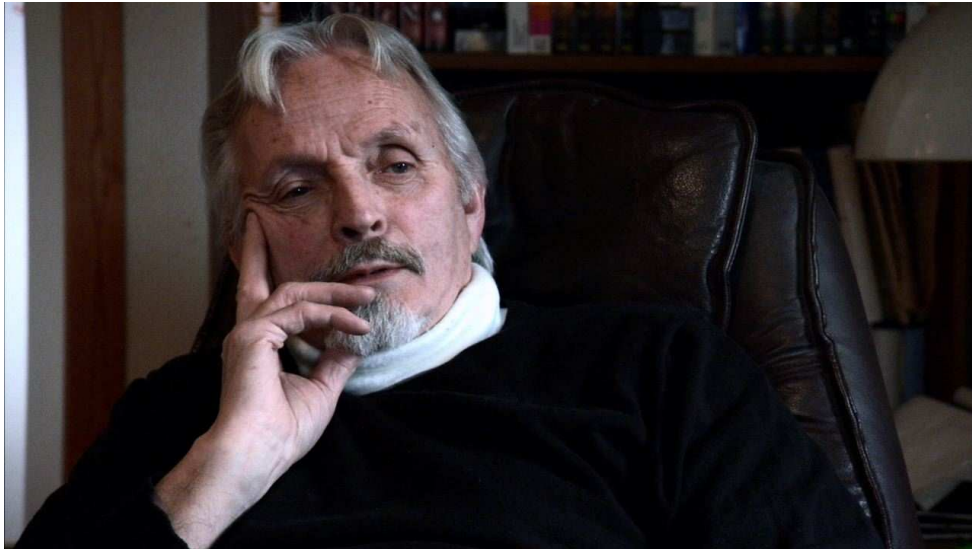
- Når vi ser ryggen på Jan og Toreno når de sitter og ser på tryllefilm
- Når Trond introduserer til ettrikskonkurranse i "Den Magiske Ring" sitt medlemsmøte
- Da vi ser alle tre som sitter ved bordet på tryllemuseet når de ser i billedboken og snakker om da de åpnet museet.

HTOT

HNÆ (halvnær):

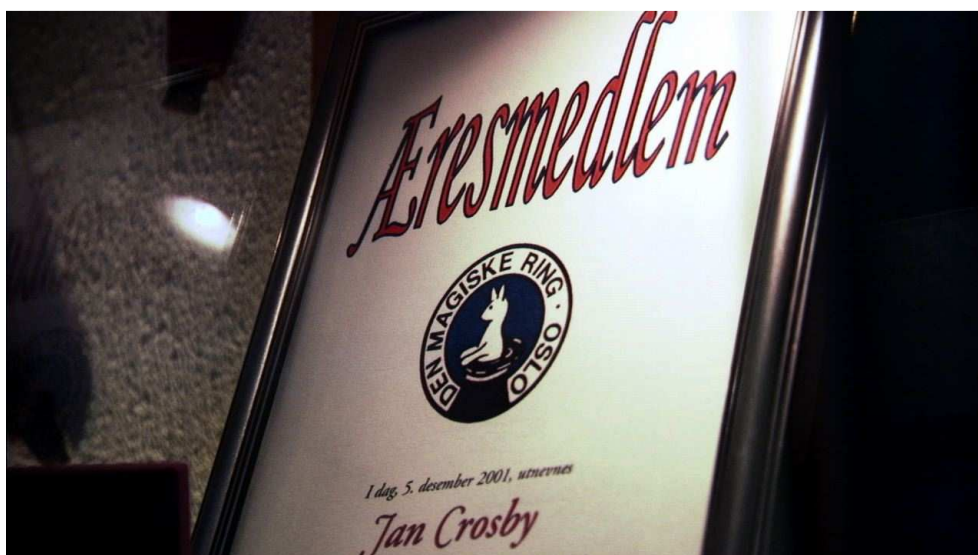
- Utsnittet på Jan og Toreno når de snakker sammen. Vi ser hodet og litt av overkroppen på de. Da er det halvnært utsnitt
- Utsnittet av gutten på tryllemuseet som står ved den lysende kulen og ser fasinert opp på noe som befinner seg foran han.

HNÆ

NÆ (nært):

- Utsnittet av blanketten om at Jan er æresmedlem.
- Utsnittet av klokken hjemme hos Jan i begynnelsen av filmen.
- Utsnittet av publikumer-Jan på eldresenteret hvor Jan har show mot slutten av filmen, hvor utsnittet er av ansiktet og hals, ikke noe av overkroppen.

NÆ

UNÆ (ultranært):

- Lyset som blir tent i begynnelsen av opptaksseremonien
- Ansiktet på Jan på den siste scenen hjemme hos han når han forteller om at han skal på skepsiskonferansen
- Utklippene i scrapbøkene til Jan som er med i begynnelsen av filmen med arkivmaterialet.

UNÆ

Jeg vil si at de utsnittene som forekommer mest i denne filmen vil være HNÆ, HTOT og NÆ.

For det meste i denne filmen er det normalperspektiv. Froskeperspektiv er det for eksempel hjemme hos Jan når vi er det første gangen og vi ser opp på veggen hvor alle sablene er. På messen i Lillestrøm er det også fugleperspektiv når vi får oversiktsbildet over hallen. Utsnittet er tatt ovenfra og ned over hallen.

Denne dokumentaren er filmet på stativ, jeg vil komme mer inn på fordelene og ulempene ved dette i refleksjonsdelen. I og med at filmen er i sin helhet filmet på stativ så forekommer det mye kameraføringer i form av PAN, TILT, KJØRINGER og ZOOM. Hjemme hos Jan første gangen starter med en kamerakjøring med PAN og TILT fra det ene rommet og inn til det

andre. Deretter følger en kamerakjøring inn fra en hvit vegg og over på Jan og Toreno som sitter og ser på en tryllefilm. Dette er brukt flere steder i filmen.

I forhold til kamerainnstillinger i form av fokus, blender og hvitbalanse så er disse foretatt for å prøve å gjengi det som er best mulig. Fokuset er på den som snakker og hovedhandlingen i bildet, hvitbalanse er stilt til å gjengi det som er hvitt og er på ingen måte gjort noe forsøk på å eksperimentere med. Blenderen er brukt med 70% zebra for å eksponere med hensikt om å ikke undereksponere eller overeksponere noen bilder.

Opptaksformatet er 720/50p. Vi ønsket å ha rene jevne bilder med tanke på at vi kom til å filme trylling, vi hadde ikke noe ønske om effekten man kan få av å bruke 25p med at det kan se hakkete ut. Innstillingene videre på kamera er det brukt BBC "Menu settings for Panasonic AJ-HPX2700".

Utstyret benyttet i denne dokumentaren:

Kamera: Panasonic hpx 2700

Stativ

Lydmikser

Mikrofon – zeppeliner med Bom

Mygger

Dedolights

Skinner

Produksjonsprosessen fra pitch til ferdig filmet.

Etter pitchen for regissørene i klassen hadde presentert sine prosjekter fant jeg fort ut at Ida var den jeg hadde lyst til å jobbe med. Hun fortalte om fasinasjonen av tryllekunster vi alle kjenner igjen fra vi var barn, og at hun ønsket å lage film om den lille foreningen "Den Magiske Ring" og Jan Crosby og hans foredrag hvor hans visjon er å avmystifisere magi. Hun forteller at han er imot Uri Geller og det overnaturlige og ønsker å avsløre deres triks og bringe det ned på jorda.

Ikke lenge etter pitchen ble jeg kontaktet av Ida, hvor hun ytret ønske om å jobbe med meg også, og etter en kort samtale ble vi enige om at dette var en film vi ønsket å samarbeide om å realisere.

Selv har jeg alltid vært fasinert av det overnaturlige og var svært spent på Jan Crosby og hva han hadde å by på. Ida inviterte meg til å bli med på tryllemuseet en søndag for å se på det lille showet som er der hver søndag, hvor forskjellige tryllekunstnere prøver seg. Museet var iøynefallende! Så mange detaljer, så fantastiske farger, så mange ting, så mye historie der. Ida og jeg ble enige før vi begynte å filme at dette var en film vi skulle gjennomføre ved å filme alt på stativ. Hun ytret ønske om det, og jeg var enig. Hvordan dette lot seg løse og utfordringer, fordeler og ulemper ved å filme dokumentar på stativ vil jeg gå nærmere inn på i refleksjonsdelen av denne oppgaven.

Opptaksdager slik det ble:

Dato	Hva/Hvem	Hvor
02.11.11	Opptak på tryllemuseet	Tryllemuseet
04.11.11	Ekst. Tåkegrått	Oslo
08.11.11	Opptak Medlemsmøte "Den Magiske Ring"	Lørenskog
17. – 19.11.11	Opptak Hjem og Hobbymessen	Norges Varemesse, Lillestrøm
24.11.11	Intervju Jan	Hjemme hos Jan
27.11.11	Opptak tryllemuseet	Tryllemuseet
04.12.11	Opptak tryllemuseet med Jan og Flemming	Tryllemuseet
05.12.11	Detaljfoto og opptak ute	Hjemme hos Jan
12.12.11	Opptak Julebord i "Den Magiske Ring"	Skeid
13.12.11	Opptak Tor Arne	Sykehuset avd. Epilepsi
13.01.12	Ekst. Solskinn	Oslo
17.01.12	Opptak medlemsmøte "Den	Frokostsal på hotell i Oslo

	Magiske Ring”	sentrum
19.01.12	Intervju av og opptak hos Kjell	Hjemme hos Kjell
27.01.12	Opptak Jan	Hjemme hos Jan
30.01.12	Opptak med Jan, Flemming på besøk hos ”Dana”	Gamlehjemmet hos ”Dana”
13.02.12	Opptak med Jan og Toreno	Hjemme hos Jan
15.02.12	Intervju og opptak hos Flemming	Hjemme hos Flemming
16.02.12	Opptak av Jan sine scrapbooks	Blackboks på kunsthøyskolen
18.-19.02.12	Skepsiskonferanse	Folkes hus
21.02.12	Opptak av Jan sitt ”Møte med det ukjente”	Rustad omsorgsboliger
21.02.12	Opptak på medlemsmøte i ”Den Magiske Ring”	Lørenskog
28.02.12	Filme opptaksseremonien	Tryllemuseet
08.03.12	Intervju av Jan	Hjemme hos Jan

I tillegg til dette er det noen opptak på Tryllemuseet som jeg ikke har på kalenderen, men som er gjennomført.

Det første opptaket vi gjorde var på tryllemuseet i begynnelsen av november. Da ville vi filme det lille showet som de har der hver søndag, og denne gangen var det Bjørn som fremførte. På grunn av at vi filmet på stativ, var det viktig å bestemme seg før publikum satte seg for hvor vi skulle stå. Jeg valgte å plassere meg ved siden av publikum og Bjørn, slik at jeg Både kunne få noe av trylletriksene til Bjørn i tillegg til å ha mulighet til å få publikum sin reaksjon.

Det neste lengre opptaket var medlemsmøte i ”Den Magiske Ring”. Før det hadde vi vært ute i gråvær og filmet oversiktsbilde av Oslo oppe ved Ekebergsletta. Dette medlemsmøtet foregikk i lokaler i Lørenskog. Det er ikke brukt noen av opptakene fra dette møtet, da vi

hadde en utfordring med lys og størrelse på rommet. Lyset var svært forskjellig fra ene halvdel av rommet til den andre, og det var vanskelig å få plassert noe mer lys i rommet uten av det ville syns når vi skulle filme. Dette lærte vi av til senere opptak, både ved å prøve å ha muligheten til å befare nye lokaler vi skal filme i og i tillegg vi bedre forberedt til det neste medlemsmøtet ble avholdt i de lokalene mot slutten av opptaksperioden.

Ekkelt lys, blå/grønt innest, gult bakerst

Opptakene på Hjem og Hobbymessen var på mange måter svært krevende. Både lyd og billedmessig. Lydmessig var standen til "Den Magiske Ring" plassert rett ved siden av standen for hoppeslott! Torsdagen og fredagen på messa var ikke disse oppe, før de kom opp lørdag og det da er en konstant susing på alle opptak som ble gjort rundt standen til "Den Magiske Ring". Fotomessig var det svært krevende å filme på stativ når vi skulle følge etter Bjørn rundt om i hallen når han skulle trylle for barn og informere om showene som skulle være. Dette løste vi ved å be han vente når vi så hvor han skulle gå videre, men ofte stoppet han veldig plutselig opp som krevde at jeg måtte være rask på å sette opp kamera for å få med meg noe av det som foregikk. Når det kom til showet hadde vi greit lys å jobbe med på scenen, men i publikum var det mørkere.

Etter opptak med Jan oppdaget vi noe problemer med kamera. Det var en veldig krying i bildet, spesielt på noen opptak vi tok av Jan ute, som var så ille at det så ut som Jan var i

ufokus. Jeg brukte en dag på å se over kamera, innstillinger, backfokus, tok testopptak og kunne ikke finne noe galt. Kamera var satt opp etter BBC White Paper til kameraet, som vi hadde vært borti på en forelesning med Neil første året. Det kunne se ut til å bli bedre etter jeg hadde tatt en sjekk, men kryingen ble ikke helt borte. Etter samtale med teknisk på skolen får vi vite at dette er en svakhet de har erfart både med 2700 kameraet og 2100 kameraene. Da det er disse kameraene vi har tilgang på igjennom skolen, er vi nødt til å gjøre det beste ut av det. De har andre kamera tilgjengelig på skolen, men da det var svært stor pågang på de nyanskaffede AGAF101, og optikken til disse var forsinket, var ikke dette noe jeg ønsket å benytte. Skolen har også 171-kamera som heller ikke var interessant for vår del, i tillegg til at disse blir brukt av BA-klassene så ville det skape noen problemer i forhold til våre opptak utenom opptaksperiodene våre. Grunnen til at vi har hatt opptak utenfor opptaksperiodene er at det ikke var alt som lot seg gjøre i de gitte periodene. Show, messa, tryllemøter var blant noen av tingene som er på gitte datoer som vi måtte tilpasse oss etter.

Krying kan sees spesielt i dette klippet av Jan

Den 12. Februar var jeg noe uheldig på en søndagstur på langrenn. Jeg falt og brakk en finger i høyre hånd, som førte til at høyre arm måtte gipses. Det gjorde at det ble utfordringer på opptak, men med godt samarbeid med Ida løste dette seg veldig fint. Heldigvis ble verken tommel eller pekefinger gipset, som gjorde at jeg klarte å håndtere kamera på opptak, det ble noe tyngre når vi skulle forflytte oss rundt, men med riktig teknikk snudde jeg det til min fordel å bære stativ rundt på gipsen. Største utfordringen som følge av bruddet var når vi

skulle få med oss alt utstyret inn og ut av locations, og i tillegg til at de første dagene etter bruddet var det svært vondt.

rett etter hånda er gipset

Opptakene av Jan sine scrapbooks var krevende. Vi var så heldige å få låne et rom på kunsthøyskolen i Oslo, og rigget oss opp med lys og kamera rundt et bord. Vi skrudde av alle andre lyskilder enn det vi hadde med og rigget opp for å ha full kontroll. Det krevende her var at vi måtte ha stativet høyt opp for å komme langt nok unne for å ikke kaste skygger over bøkene, men også få best mulig vinkel for utklippene. Her var den største utfordringen å føre kamera stødig over de forskjellige artiklene, da vi ønsket å ha bevegelse i bildet og ikke bare stillbilder av utklippene.

På skepsiskonferansen kjørte vi tokameraproduksjon. Vi ønsket å få med oss en av fotografene i klassen vår, men de var dessverre opptatt den helgen. Så et kort kurs med Ida, så stod hun ved kamera bakerst i salen som skulle ta total, og som vi brukte til å hente lyd fra miksebordet på konferansen. I forhold til konferansen var vi på befarings av lokalene før vi skulle på opptak, noe som hjalp oss veldig i forberedelsene til dette showet. Jeg tok bilder av lokalet og bestemte oss hvor vi skulle plassere oss under Jan sine show. Jeg skulle stå foran scenen. Grunnen til at disse utsnittene blir noe froskeperspektiv, er fordi scenen er forhøyet, og i forhold til publikum beveget jeg meg som best mulig innenfor grensene jeg kunne forholde meg til foran scenen uten å forstyrre konferansedeltagerne for mye.

Neste gang vi kom oss til medlemsmøte på Lørenskog, hvor vi hadde utfordringer med lys forrige gang, var vi bedre forberedt, og opptakene ble mye bedre.

Tidlig i produksjonen brukte Ida og jeg litt tid på å utvikle kommunikasjon under opptak som fungerte. Kommunikasjonen utenfor opptakssituasjoner var hele tiden god etter min mening, men under opptak ble vår forståelse og kommunikasjon svært forbedret og det styrket også opptakene. Jeg forsto bedre undervegs hva hun som regissør ønsket, og hun forsto hva jeg kunne tilby og gav meg mer tillitt til å gjennomføre opptak når hun visste at vi hadde en gjensidig forståelse om hva vi var ute etter i de forskjellige scenene. På opptak stod jeg for kamera og jobb med å fange utsnitt, klippbilder mens Ida hadde regi og kjørte opptak av lyd undervegs i opptakene.

En merkbar forandring var også å se hos karakterenes oppførsel rundt kamera. I begynnelsen var de svært bevisst på at vi var der, noe vi kunne se både i deres oppførsel, hvordan de tredde inn i en "rolle" i det kamera var i gang, og hvordan de opp til flere ganger henvendte seg direkte i kamera. Det var først etter Hjem og Hobby at jeg vil si at vi kunne merke stor forskjell, da vi var med de fleste medlemmene over flere dager og de vendte seg til å ha oss i nærheten.

Når det kommer til lyssetting har vi så langt det har latt seg gjøre ønsket å bruke det lyset som er tilgjengelig naturlig. Når det ikke har vært tilstrekkelig har vi supplert med små dedolamper. Disse er ikke brukt direkte på objekter eller karakterer, men satt mot vegg eller tak, slik at lyset som reflekteres er det som forsterker lyset i rommet.

Undervegs i filmen har vi logget og grovklippet scenene, dette for å ha oversikt over materialet vi har undervegs, og for å gjøre jobben med å redigere filmen lettere. Dette førte også til at vi kunne se hva vi manglet når det nærmet seg slutten av opptaksperioden, og hva vi måtte gjøre av restopptak. Vi har vært flinke til å ta backup på ekstra harddisker hele veien.

Undervegs i filmen endret det seg litt fra å skulle handle om Jan Crosby og hans visjoner, til å skulle bli et miljøportrett av "Den Magiske Ring" og noen av de tilhørende medlemmene. Vi ønsket å vise hvor allsidig tryllingen er, og hvordan de forskjellige medlemmene brukte trylling. Alt fra Kjell som kun tryller hjemme for kona si og ingen andre, til Tor Arne som bruker trylling i sin jobb på sykehuset og Jan som ønsker å leve av det.

Dessverre i vår så ble jeg syk, noe som førte til at jeg ikke kunne være med på siste delen av prosessen (se sykemelding i vedlegg). Jeg var med på alle opptak, og var med på å gjøre et opptak etter at jeg ble sykmeldt. Jeg var så dårlig på slutten før jeg gikk til legen, at jeg var ute av stand til å kjøre bil. Jeg klarte å fullføre de siste opptakene. Det ble satt inn en annen redigerer for å være med Ida å klippe ferdig filmen, og jeg ser det ferdige resultatet gikk litt tilbake til det vi først så for oss, hvor Jan Crosby er hovedkarakteren. Jeg er svært fornøyd med hvordan det er løst historiemessig, og syns klippen har gjort en strålende jobb.

Det var tanken at jeg skulle prøve å komme meg på beina igjen etter påsken for å bli med på fargekorrigeringen av filmen. Dessverre fikk jeg tunge nyheter den 22. Mars om at min mor er svært syk. Dette har ført til at jeg har brukt mye tid og energi på familie, og for å opprettholde egen helse oppi det hele.

Teori

Definisjonen av dokumentar

Når jeg skal gå nærmere inn på teorien rundt problemstillingen om fordeler og ulemper ved å filme dokumentar på stativ, ønsker jeg først å gå inn på deifinisjonsproblematikken rundt hva en dokumentar er. Da jeg mener dette er vesentlig i forhold til å belyse hvorfor det kan være en ulempe å filme den på stativ, og hva fordelene er i forhold til sjangeren.

I boken *Å Fange Virkeligheten* peker Bjørn Sørenssen i introduksjonen på noen av forsøkene på å definere hva som er en dokumentar. Han presenterer hvordan flere forskjellige akademikere og teoretikere i deres bøker flere ganger har forsøkt å komme med en entydig definisjon. John Grierson sikter til ordet *documentary* når han sa ”Det er en klosset formulering, men la den stå...”. Han peker på hvordan dokumentarfilmen har blitt kaldt såmangt opp igjennom; ”aktualitetsfilm”, ”kulturfilm”, ”ikke-fiksjonsfilm”, ”creative treatment of actuality, er bare noen av forsøkene på å sette dokumentar inn i en entydig definisjon. Carl Plantinga peker på i *Rhetoric and Representation in Nonfiction Film*, at det å komme opp med en entydig definisjon på dokumentar er like håpløst som å komme på en

entydig definisjon av begrepet ”kunst”. Sørenssen skriver også at vi i senere tid ser at teoretikere har gått litt mer bort fra å finne en entydig definisjon av dokumentar, og viser til blant annet Michael Renov sine fire grunnleggende ”tendenser” i *Theorizing Documentary*, som har å gjøre med hvilke funksjoner dokumentarfilmen foregir å oppfylle:

1. å gjengi, avsløre eller bevare
2. å overtale eller fremme
3. å analysere eller undersøke
4. å uttrykke

(Renov 1993:34, Sørenssen 2007:13)

Sørenssen går så nærmere inn på Bill Nichols som en sentral figur i diskusjonen rundt dokumentarfilmhistoriens historie og teori. Han trekker frem Nichols fire forskjellige kontekster som dokumentarfilmen kan bli definert i.

- a. *Community of Practitioner* (”dokumentarfilmernes fellesskap”)
- de individer som er opptatt med og involvert i denne typen filmproduksjon.
- b. *Institusjonell praksis*
- regler og konvensjoner som har blitt til og endret som et resultat av dokumentarfilmerens egen praksis.
- c. *A Corpus of Texts* (”tekstkorpus”)
- gjenkjennelige produksjonsstiler og ulike uttrykksmåter
- d. *Publikum*
- er med på å definere hva dokumentarfilm er i kraft av deres forventninger

(Nichols 1991:12-31, Sørenssen 2007:13)

Sørenssen ønsker å presisere det han mener kanskje er den mest utbredte misforståelsen når det gjelder dokumentarfilm, som han mener er et direkte resultat av Griersons begrep om likheten mellom begreper som *dokument* og *dokumentasjon* og dokumentarfilm. Han trekker inn at forvirringen til stor grad kan skyldes overgangen på begynnelsen av 60-tallet som følge av en stor utvikling innen teknologien, hvor to retninger, *direct cinéma* (”flue på veggen”) og *cinéma vérité* (”flue i suppen”) ble utviklet. Hva disse to retningene går ut på vil jeg komme tilbake til senere i oppgaven, med et utpreget eksempel på film innen hver av de to retningene.

Filmskaperne fra denne perioden påsto at de i observasjonell stil klarte å gjengi virkeligheten og hevdet at dokumentarfilm kunne fungere som dokumentasjon.

Sørenssen peker på at ”Mye av tillitten til dokumentarfilmens bilder er knyttet til den fysiske forbindelsen som lenker filmbildet til en begivenhet på et gitt tidspunkt i den ”virkelige” verden.” (Sørenssen 2007:19)

Selv finner jeg i forhold til vår dokumentar kapittelet i Bill Nichols *Introduction to Documentary* (2010) om hvordan å definere dokumentar. Han går inn på tre forskjellige forutsetninger og forventninger som er vanlig for folk flest å tenke når de tenker på dokumentar:

1. Dokumentarer er om virkeligheten; de handler om noe som virkelig har skjedd
Her fremhever Nichols at vi må være klar over at fiksjonsfilmer også adresserer aspekter av realiteter. Derfor ønsker han å modifisere denne definisjonen ved å si:
”Documentary films speak about actual situations or events and honor known facts; they do not introduce new, unverifiable ones. They speak directly about the historical world rather than allegorically.”. Fiksjonsfilmer på en annen side lager en alternativ oppdiktet verden som skal representere en annen, historisk verden. Dokumentarfilmer refererer direkte til den historiske verden.

2. Dokumentarer handler om ekte mennesker
Nichols vil påpeke at også denne påstanden behøver utdyping og modifisering. Fiksjonsfilmer fokuserer også på ekte mennesker, men som oftest er karakterene i disse filmene betalte og trente skuespillere hentet inn for å spille en rolle som en annen person. I dokumentar er det mennesker og karakterer, men disse personene ”spiller” og fremtrer som seg selv i filmen. Et eksempel vil være dokumentaren om Aileen Wuornos, *Aileen Wuornos: The Selling of a Serial Killer* av Nick Broomfield. I dokumentaren ser vi Aileen selv snakke om seg selv og sitt liv. Men i fiksjonsfilmen om Aileen, *Monster* av Patty Jenkins, er det skuespillerinnen Charlize Theron som spiller rollen og karakteren Aileen.

3. Dokumentarer forteller historier om hva som skjer i den virkelige verden
Dette refererer til fortellerkraften i dokumentarene. De forteller oss om hvordan ting forandrer seg og hvem som forårsaker disse forandringene. ”To the extent a documentary tells a story,

the story is a plausible representation of what happened rather than an imaginative interpretation of what might have happened.”

(Nichols 2010: 7-15)

Direct Cinéma og Cinema Vérité

På begynnelsen av 1960-tallet kom lette håndholdte kamera som kunne brukes med synkronisert lyd. Noe som møtte dokumentariskaperes ønsker om å kunne følge karakterer rundt i deres daglige gjøremål. Både muligheten for å kunne observere karakterer i deres krise-ladete oppførsel på avstand, og det å være mer involvert og deltagende i det som skjer, ble mulig med denne tekniske revolusjonen.

Først ønsker jeg å ta for meg direct cinema, som også kan kalles ”flue på veggen”

Mens cinema vérité i utgangspunktet er bundet til sitt franske opphav, peker Eric Barnouw på at det er på sin plass å skille mellom den franske og den amerikanske praksisen. Cinema vérité blir sett på som en integrativ modus, mens den amerikanske tradisjonen representerer den observasjonelle modusen som er direct cinema. Dziga Vertov og hans idealer om *Kinopravda* om kamera som direkte formidler av virkeligheten, fikk stor betydning for utviklingen av direct cinema og cinema vérité, når det ble tilgjengelig på 50- og 60-tallet. Med ”flue på veggen” mener jeg såklart at dette er en observasjonell retning.

Men det var problematisk i forhold til begrensninger på opptaksutstyr som var tungt, plasskrevende og lite transportabelt, de krevde også ekstra lyskilder, dette kan vise seg spesielt i filmen *Housing Problems* fra 1935, av Edgar Anstey og Arthur Elton. I denne filmen fikk de tilgang til slumbeoerne i Storbritannia, hvor de fortalte sin historie. Men grunnet de tekniske begrensningene de stod overfor på den tiden, har de liten mulighet til ”å fange livet i spranget”.

Gjennombruddet for dette nye formatet kom med filmen *Primary* i 1960, et samarbeid mellom fire personer: Richard Leacock, D.A. Pennebaker, Albert Maysles og Robert Drew.

Dokumentaren handler om primærvalget i Wisconsin for presidentnominasjon, mellom John F. Kennedy og Hubert Humphrey. Ideen var å være tilskuerens representant i virkeligheten og ”leve med” det som virkelig skjedde. I dette har det også oppstått kritikk og blitt påpekt en avgjørende svakhet i dette med å ”leve med” det som skjer. Selv om man ønsker å formidle virkeligheten direkte via kamera, blir den samme virkeligheten bearbeidet i klipperommet.

Cinema vérité, kan også sees på som ”flue i suppen”

”Flue i suppen” vil si en interaktiv modus, deltagende dokumentarfilm. Kamera er ikke usynlig, men aktiv medspiller i hva som utspiller seg foran kameranlinen.

(Sørenssen 2010:199-236)

Et velkjent eksempel på en cinema vérité film er *Chronicle of a Summer* av Jean Rouch. Rouch sa det at en filmskaper ikke kan oppnå objektivitet eller at kamera ikke er påtrengende. Han mente det at siden det er filmskaperen og ikke subjektet som laver filmen, så må skaperen ha en klar formening om hva man ønsker å oppnå ved å filme subjektet. I *Chronicle of a Summer* er alt vi ser og hører en følge av at de laver filmen, og det som utspiller seg ville ikke gjort det om ikke dokumentarteamet var der og fremprovoserte det.

(Ellis and McLane 2005:208-217)

Videre ønsker jeg å gå inn på fordelene og ulempene ved å filme dokumentar på stativ, slik som vi har gjort i dokumentaren ”Magikeren” som følger med denne oppgaven. Jeg ønsker å knytte noe av erfaringen jeg har gjort meg med å filme på stativ opp mot problematikken rundt definisjonen av dokumentar og sammenligne noe av det med problematikken de hadde med det tungt utstyret før den tekniske revolusjonen på slutten av 1950-tallet som første til utviklingen av cinema vérité og direct cinema. Jeg vil peke på likheter og forskjeller i de utfordringene som var før den tid, men også hva som løste seg i det utstyret ble lettere og se på scener i filmen som kanskje kunne tatt fordel av å kunne filmet noe håndholdt.

Det er flere fordeler og ulemper knyttet til det å filme på stativ, jeg vil nå gå nærmere inn på dette ved å presentere mine erfaringer gjort under opptak av dokumentaren ”Magikeren” som

jeg har vært fotograf på dette året på skolen. Jeg ønsker å gå igjennom de forskjellige delene ved å ta utgangspunkt i nøkkelord for å beskrive de forskjellige aspektene.

Fordeler:

Når det kommer til å se på fordelene tar jeg utgangspunkt i de fordelene jeg har erfart når jeg har filmet ”Magikeren”. Dette er en dokumentar hvor ting går i rolig tempo, og ikke en typisk ”følge-på dokumentar”, som gjør at det er mulig å gjennomføre å filme alt på stativ.

Ro

Av tidligere erfaring når jeg har filmet håndholdt har jeg hatt en tendens til å være for urolig på opptak, som fører til at jeg ikke tenker igjennom alle kamerabevegelser og ofte er ubeslutsom når det kommer til utsnitt og kameraføringer. Dette føler jeg kan komme av at det er på en måte alt for lett å bevege seg rundt og endre på hvor fokus og utsnitt er. Det jeg har erfart ved å filme på stativ, er at jeg mye lettere å ha ro over bevegelsene. Dette er jo naturlig da kamera står fast på et stativ, som er vatret, og kroppsbevegelser og skjelvninger blir ikke overført til kamera. I tillegg kan jeg sette på brems på kamera både på TILT og PAN retningene på stativet, som også er en god hjelper på å holde på de rolige bevegelsene. Så her vil jeg si at ro er et nøkkelord og en stor fordel i denne filmen. Dette ville ikke vært mulig å få frem på samme måte med håndholdt.

Kontroll

Kontroll over omgivelsene samtidig som jeg filmer har jeg erfart er lettere å opprettholde når jeg filmer på stativ. Kameraet kan stå i opptak, jeg kan låse kamera på det som skjer foran linsen og samtidig ta et øyeblikk til å ta et skritt bak for å se hva som skjer rundt. Selvfølgelig kan karakterene flytte på seg, og det er ikke en god vane å gå et skritt fra kamera i opptak. Men det å kunne løfte hodet fra viewfinderen i kamera et øyeblikk for å kunne få fullt overblikk over rommet kan til tider være en stor fordel. Med håndholdt vil ikke dette være mulig på samme måte uten å flytte hele kamera med deg. I beste tilfelle når man har det store kamera plassert på høyre skulder og høyre øye inn i viewfinder vil man kunne få noe overblikk over hva som skjer på venstre side av rommet med venstre øyet. Jeg vil da si at

kontroll er en stor fordel som kommer av å filme dokumentar på stativ, nå man er enkameraproduksjon.

Planlegging

Det er kanskje lett å avfeie at planlegging er en fordel som kommer frem av å skulle filme på stativ. Slik jeg har erfart tidligere forekommer det ofte at man i dokumentar tar opptak på sparket. Dette er jo selvfølgelig også med god grunn, da man ikke til enhver tid kan ha oversikt over hva som skjer i livene til karakterene som medvirker i dokumentaren. Når man filmer på stativ blir kravene til å til en viss grad måtte planlegge før man reiser på opptak høyere. Med håndholdt er det lettere å komme uforberedt og "følge på" det som skjer. Når man filmer på stativ blir man til en viss grad tvunget til å skaffe seg oversikt og planlegge i forhold til plassering, bevegelser og utsnitt man ønsker før man setter i gang opptak.

Kommunikasjon

I alle produksjoner, enten det er dokumentarfilm eller fiksjonsfilm, stilles det krav til at det er god kommunikasjon mellom de forskjellige partene i produksjonen. I denne filmen var vi to stykker på opptak og i forberedelsene av opptakene. Det var regissøren, Ida, og jeg. Jeg vil si at det å filme på stativ, satte ekstra press på og stresset det faktum at kommunikasjonen mellom oss måtte være svært god. I den forstand at i motsetning til mobiliteten og muligheten til å raskt bytte posisjoner som man har når man filmer håndholdt, så er dette mye vanskeligere når kamera er festet på et stativ. Da tatt med i betraktning at når man har flyttet på seg, må man stille opp stativet på nytt, få det i vater på nytt, som gjør at det som er i opptak må enten stoppes opp, eller man har kommet til enighet om at det som i øyeblikket foregår ikke er av betydning for handlingen i filmen. I tillegg må det ligge til grunn god kommunikasjon i forkant av opptak. Dette er selvfølgelig noe som må ligge til grunn før alle opptak uavhengig av om man filmer på stativ eller ikke.

Min personlige utvikling

Det er igjennom utfordringer man utvikler seg i livet, og det å bli en bedre fotograf er absolutt ingen unntak fra det. Fordelene jeg overfor har vist til har jo selvsagt vært en utfordring og krever mye for gjennomføringen. Grunnen til at jeg ser på det som fordeler er at dette har gagnet filmen og meg som fotograf. Ved å måtte tenke kreativt og løsninger hele veien, har jeg lært å kommunisere bedre og lære å tenke kreativt under begrensninger. Jeg vil dra veldig nytte av ved senere anledninger det å ha lært meg å planlegge mer, kommunisere bedre og hvor viktig det er å beholde ro under opptak enten det er på stativ eller håndholdt. Når jeg nå videre går inn på hva ulempene ved å filme på stativ er, vil jeg også peke på at det å finne ulemper ved dette også er positivt i den forstand at jeg har lært av det også. Ulempene som har dukket opp har tvunget oss til å tenke alternativt og jobbe med det vi har.

Ulemper:

Tungt kamera og stativ

Kamera vi jobbet med er et ganske stort og tungt kamera. Dermed er stativet som skal bære det også nødvendigvis av solid størrelse. Dette i seg selv er veldig tungt i tillegg til annet utstyr vi har på opptak som lyd, lyd, skinner osv. Det er en ting å få med seg utstyr fra location til location, men kamera vi brukte er på opptak svært tungt å flytte rundt på når man ønsker å skifte plass man står på. Det er en ulempe når det begrenser bevegelse på opptakslocation. For å bevege seg raskest mulig rundt, bør man løfte hele stativet med kamera oppå. Skal man løsne kamera fra stativet og bære det hver som seg går det med mye tid, og midt i opptak kan dette være tid man ikke har. Det ville være raskere om man filmer håndholdt. Da er det lettere å bevege seg rundt, man behøver ikke justere stativ for å komme lavere ned, med håndholdt kan man enten lene seg litt ned, eller sette seg på huk eller på kne. Håndholdt behøver man ikke bekymre seg over vater. Er ikke stativet i vater under opptak, blir det ikke seende noe bra ut.

Trangere om plassen

Med kamera på stativ, tar man opp mer plass. Når kamera ikke blir båret på skulderen og man bare har seg selv og et større kamera på skulderen, men et ganske stort stativ i tillegg blir det

enda trangere om plassen enn det i utgangspunktet kan være. I situasjoner hvor vi jobbet i mindre leiligheter og på steder med store folkemengder rundt oss kunne dette være en ulempe. Kamera er i seg selv ganske stort og tar opp plass og er utfordrende nok i trange omgivelser, når man da i tillegg har et stativ, var dette på enkelte tidspunkt i filmen svært krevende.

Begrenset mobilitet

Det kan være en ulempe når man filmer dokumentar på stativ. Dette kommer som følge av det jeg nevnte når det kommer til at utstyret er så tungt. Dette får følger for at det ikke lar seg gjøre å ”følge på”. Man er avhengig av at handlingen utspiller seg der man er til det tidspunktet.

Definisjonsproblematikken, direct cinema og cinema vérité

Det jeg har presentert om problematikken innen definisjon av dokumentarsjangeren, kan komme til syne i denne dokumentaren. Det kan bli diskutert om den er for regissert, og grunnet at den er filmet på stativ så er den veldig ren, fine kjøringar og overganger hele veien. Ikke noe håndholdt ukontrollert i den filmen. Da ønsker jeg å trekke inn de tre forventningene folk har til dokumentarer og hvordan de blir oppfylt i denne dokumentaren.

1. Det at dokumentarer handler om noe som virkelig har skjedd. Disse hendelsene har tatt plass. Den handler om faktiske hendelser og introduserer ikke nye fakta utover det som faktisk er sannheten.
2. Denne dokumentaren handler om ekte mennesker. For å trekke inn modifiseringen til Nichols, det er ingen skuespillere som er leid inn for å spille en annen rolle enn seg selv. Dette er mennesker som ”opptrer” som seg selv i filmen. Ja, det er regissert, men de grepene som er tatt er at regissøren har bedt karakterene gjøre slik som de pleier å gjøre, som om vi ikke var der. Noen ganger mer enn en gang. Dette betyr ikke at de spiller en rolle, en karakter de ikke er. Jan Crosby, hovedkarakteren ”spiller” seg selv. Hans utfordringer og bekymringer er ekte.

3. Den handler om hva som skjer i den ”virkelige verden”. Vi får se en historie om en karakter, Jan Crosby og hvordan ting forandrer seg for han, og hva som forårsaker disse forandringene i livet hans. Dette gjelder også tryllemuseet og ”Den Magiske Ring”, hvordan dette påvirker livene til karakterene i filmen. Utryggheten rundt foreningen og hvordan de håndterer at de ikke er like populære som de en gang var er ekte.

Ut ifra dette vil jeg si at selv om en film ser pen ut, det ikke er noen håndholdt og til tider kanskje rotete bilder som vitner om at vi ”følger på” det som skjer, betyr ikke at det ikke er en sann historie. Denne dokumentaren lot seg filme på stativ, og overgangene med skinner mener jeg underbygger mystikken og det vakre med tryllekunstner.

På samme måte som direct cinema fungerte som publikums representant, gjør også vi det i denne filmen. Vi hører og ser aldri verken regissør eller fotograf i denne dokumentaren. Og selv om vi på samme måte kan møte noe av utfordringene som lot seg løse ved den teknologiske revolusjonen på slutten av 1950-tallet, vil jeg si at med optikken som er tilgjengelig nå om dagen, betød at vi har større muligheter enn før denne overgangen. Med zoom og muligheten til synkronisert lyd har vi vist i denne dokumentaren at det lar seg gjøre å filme en hel dokumentar på stativ og fortsatt beholde troverdighet og bevare sjangerens noe kompliserte krav og definisjoner.

Konklusjon

Det finnes både ulemper og fordeler ved dokumentar, hva disse er vil jeg vise til hva jeg har skrevet i forrige avsnitt. Jeg ønsker å konkludere med at det lar seg gjøre, men man kan med fordel kombinere disse to i en dokumentar. Fremover ønsker jeg å bruke erfaringene jeg har gjort meg i denne produksjonen og tørre å ta meg til og planlegge godt som tillater å bruke stativ mer. I tillegg ønsker jeg å bruke muligheten ved å være med mobil og kunne ”følge på” om det plutselig skulle skje noe som krever at man som team bør følge på karakterene og deres utvikling som skjer utenom manus. Når det er ekte mennesker og deres liv vi forholder oss til er dette ikke mulig å planlegge ned til punkt å prikke. Alt kan forandre seg på en dag, liv forandrer seg og forutsetningene vi forestiller oss i begynnelsen av en periode kan endre seg helt.

Litteraturliste

Litteratur

Nichols, Bill (2010). *Introduction to Documentary*. Indiana, USA: Indiana University Press.
2. utgave

Sørenssen, Bjørn (2007). *Å fange virkeligheten*, Dokumentarfilmens århundre. Oslo:
Universtetsforlaget AS.

Ellis, Jack C. & McLane, Betsy A. (2005). *A New History of Documentary Film*. London:
Continuum International Publishing Group.

Web

Den Magiske Ring:

<http://www.key2bcn.com/flat/rent/spain/barcelona/gotico/KN2557>

Den Magiske Cirkel Norge:

<http://www.magiskecirkel.no/>

Filmliste

Primary, R. Leacock, D.A. Pennebaker, A. Maysles, 1960

Housing Problems, A. Elton, E. Anstey, 1935

Chronicle of a Summer (Chronique d'une Été), Jean Rouch, 1960

Vedlegg

DVD:

Dokumentaren ”Magikeren”

SIW-GØRIL NYSTAD OLAUSSEN
NEDRE NORDBERGVEIEN 8
3514 HØNEFOSS

Født: 25/08/1985

Hønefoss, 07.03.2012

LEGEERKLÆRING HIL, TVF

Ovennevnte kan pga sykdom for tiden ikke følge opp sitt masterprogram, og kan spesielt ikke ta del i det praktiske. Dette gjelder fra uke 9, og vil muligens strekke seg litt ut over våren. Hun har klare planer om å fullføre på normert tid.

Vennlig hilsen

Dr. Knut F. Hjortaa
Spes. i allmenntedisin

Dr. Knut F. Hjortaa
Spes. i allmenntedisin
Søndre Torv 1, 3510 Hønefoss
Tlf. 32 12 11 73

Bildekopi av legeerklæringen